

sultatet af Loven i ret stort Maal, vilde jeg unegtelig finde det ganske overordentlig ubilligt, om saaledes en stor Del af den produktive Formue fik Lov at gaa fri for Stat og man saa samtidig beskattede den uproduktive; men ellers kan jeg ikke være saa betænkelig ved Bestatningen af den uproduktive Formue. Har f. Eks. en Mand, hvad der ofte er Tilfældet, Haad til at holde et Landsted til 100,000 Kr. hvor han kun bor et Par Maaneder af Aaret, bør han ogsaa have Haad til at betale Stat deraf, det er en Lüksusstat, vi der ere inde paa, og naar man fra alle Sider holder paa, at Lüksus skal beskattes, ser jeg ikke, at Bestatning af den uproduktive Formue i og for sig er saa ubillig. Men ganske vist kunde jeg ønske, at nogle enkelte Elementer af uproduktiv Formue ikke blev beskattede. Saaledes vilde jeg sætte særlig Pris paa, at man unddrog Bøger og Kunstværker fra Bestatning. Saa vilde ogsaa den Indpending, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) fremførte med Hensyn til det Moltkeffe Galleri falde bort. Jeg finder ganske vist, at det ikke vilde tiltale mig, om man i og for sig vilde falde Bøger og Kunstværker for Lüksus, og det er kun som en Lüksusstat, jeg kan gaa med til at beskatte uproduktiv Formue. Dette er i Hovedtrækkene mit Syn paa disse Statter. Ærede Medlemmer ville se, at det for mig staar som ret umuligt at undgaa, at visse Erhverv blive ramte mindre, end det er Lovens Mening, andre ville blive ramte, saaledes som Meningen er, og atter andre, hvad jeg især beklager, ville absolut blive ramte haardere, end Meningen med Loven er. Efter min Opfattelse er det i det hele ganske umuligt at forme en Indkomstskattelov saaledes, at den bliver blot nogenlunde retfærdig, dette gør selvfølgelig, at jeg ikke kan være nogen varm Ven af den, men paa den anden Side har jeg jo tillige Sikkerhed for, at denne Stat ikke kommer igennem uden at faa et passende Følgestab, og paa denne Basis vil jeg særdeles gerne være med at arbejde paa, at disse Love fra dette Tings Side kan faa en saa god Form som muligt, og en saadan Form, at de for det andet Ting blive saa acceptable som muligt, og det vil jeg da arbejde med til under Sagens videre Gang.

Scharling: Det er ikke behageligt paa Forhandlingens 5te Dag at faa Ordet anden Gang, men der er fra mange Sider af de foregaaende Talere fremført saadanne Udtalelser imod mig, at jeg maa give Svar derpaa. Jeg skal stræbe at gøre det saa kort som muligt, og det er da heller ikke alt, hvad

der er sagt over for mig, som jeg finder Anledning til at besvare. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgtreds (S. Jensen) rettede en Række Angreb paa mig, som viser, at han dels ikke har hørt, hvad jeg har sagt, og dels ikke forstaaet det. Han har ikke hørt det, thi han angreb mig særlig, fordi jeg ikke havde fundet Anledning til at omtale Kjøbenhavns Kommunes Stilling over for dens Bestatning gennem Indkomstskatten, som hidtil har udgjort 3 pCt. og nu er sat til 2 pCt. Men det har jeg netop omtalt og dvælet ved. Det har det ærede Medlem altsaa ikke hørt. Og han har ikke forstaaet, hvad jeg har sagt, thi han angreb mig særlig, fordi jeg skulde have sagt, at Indkomstskatten var en Stat paa Fuld, Dygtighed og Sparommelighed, en Ytring, der senere er gaaet igen hos enkelte andre Talere. Det har jeg imidlertid ikke sagt. Jeg aavadrede mod at affatte Indkomstskatteloven saaledes, at Staten blev en Stat paa Dygtighed, men det er jo dog noget ganske andet end at sige, at den efter sin Natur er en Stat derpaa. Jeg udtalte netop, at jeg ansaa en Indkomststat for i og for sig at være en god og brugbar Stat, naar den anvendes paa rette Basis, og jeg fremkom da med den Ytring, jeg har citeret, særlig i Forbindelse med en Paavisning af, at en rimeligere Basis for Bestatning vilde man formentlig finde i Indkomstskattelovene fremfor i den direkte Indkomst. Jeg skal siden komme tilbage dertil. Naar det samme ærede Medlem endvidere udtalte, at det var første Gang, han havde fundet, at jeg havde vist Interesse for Kjøbenhavn, saa kan jeg dertil kun sige, at ja har det ærede Medlem ikke vist mig den Opmærksomhed at følge min ca. 25aarige Virksomhed baade i Borgerrepræsentationen og i Rigsdagen. Ellers vilde man sikkert vide, at er der noget, jeg ofte har maattet høre ilde for i denne Sal, saa er det, at jeg alt for stærkt og ensidig skal have hævdet Kjøbenhavns Interesser. Jeg vilde derimod ganske vist være noget i Forlegenhed, dersom jeg skulde paavise, ved hvilken Lejlighed det ærede Medlem har virket noget til Gavn for Kjøbenhavn. Det gør man sandelig ikke blot ved at fremsætte og stemme for umulige Demonstrationer, der kun ere stikede til at trækkes frem paa Valgtribunerne som Paradenumer. Naar det ærede Medlem benyttede Lejligheden til at angribe mig, fordi jeg havde været med til at virke for den Valgtredsordning, hvorved Kjøbenhavns og Frederiksbergs Valgtredse forøges fra 10 til 16, skal jeg kun dertil sige, at dersom jeg og mine Meningsfæller ikke havde støttet denne Plan, havde det ærede Medlem og hans Menings-